

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Dubium II. Qui sint effectus interdicti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

terdictum, fusè recensent *Cajtrop.* pu. 8. & *Dicat.* d. 5. dub. 6. Specialiter de cessatione à divinis agunt *Cajtrop.* pu. 9. & *Dicat.* dub. 8. Specialiter de interdictis ab ingressu ecclesiæ, *Dicat.* à n. 206. & n. 249. sed cum raro hæc fiant, omitto.

Qui sunt effectus interdicti.

Esp. Sunt sequentes, 1. Prohibitio divinorum officiorum: Unde etiam interdicti ob alienam culpam, non possunt interesse sacro: Clerici tamen & religiosi, quando ipsi interdicti non sunt, possunt ac debent ut ante, Missas, divinaque officia celebrare, sed januis clausis, non pulsatis campanis, (nisi ad concionem, salutationem Angelicani, vel obitum aliquujus) submissâ voce, & exclusis interdictis. Permittitur tamen, ut in festis Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes, Assumptionis, & per octavam Corporis Christi, divina officia continentur solenniter, admissis etiam interdictis, modò, qui causam interdicto dederunt, altari nec appropinquent, nec veniant ad offertorium vel communionem. 2. Prohibitio administrationis Sacramentorum, excepto Baptismo, Confirmatione & Pœnitentiâ, quæ omnibus permittuntur, iis exceptis, qui interdicto causam dederunt, etiam auxilio, consilio vel labore: Eucharistia tamen potest dari moribundis, & deferri cum lumine & campana. Nec improbabile est, interdictis licere contrahere Matrimonium, ut *Sanct. Kon.* & *Laym.* Docent, contra *Suar.* Quia hoc Sacmentum secundum substantiam non ab Ecclesia sed ab ipsis contrahentibus ministratur. 3. Prohibitio sepulturæ

M m m 5

Eccle-

922
 »Ecclesiasticæ, etiam respectu infantium & a-
 »mentum. Excipe tamen Clericos, qui in In-
 »terdicto locali, si nominatum interdicti non
 »sint nec interdictum violarunt, possunt cum
 »silentio sepeliri. Laym. cap. 2. n. 3. 4. Clerici vi-
 »olantes interdictum peccant mortaliter; sicut
 »etiam religiosi utriusque sexus: qui insuper ex-
 »communicantur de facto: Laici vero peccant
 »quidem graviter, si contra interdictum perso-
 »nale recipient Sacra menta, si vero tantum vi-
 »olant locale, v. g. audiendo divina officia, pro-
 »babilius est tantum esse veniale, dummodo ipsi
 »personaliter interdicti non sint. Laym. cap. 3. ex-
 »Sylv. Soto Avila &c.

ADDENDA.

419. Quid hic sit præterea notandum. ¶ §.
 1. Per festum Nativitatis Christi, Paschæ,
 Pentecostes, quibus non obligat interdictum ab
 officiis solennibus, communis sententia intelli-
 git tantum primum diem, sed Vivald. Cón. Sot.
 Avil. Bonac. Hurt. Caſtrop. d. 5. p. 4. §. 2. n. 19. Dicaf.
 d. 5. n. 160. probabilitè extendunt etiam ad fe-
 stos dies sequentes, quia censetur manere & con-
 tinuari eadem solennitas: incipiunt autem illi
 dies saltem à primis vesperis, & clauduntur in
 completorio festorum; communis cum Caſtrop.
 n. 20. Et putant Suar. Cón. Fill. tum posse ac con-
 sequenter debere aliquem communicare proPa-
 schate; sed communior negat cum Dicaf. n. 123.
 quia Jus tantum loquitur de officiis divinis.
420. §. 2. In loco interdicto, vel à personis gene-
 raliter interdictis administrari & recipi non pos-
 se Sacramentum Matrimonii, docent ex hacra-
 tione

tione Ugol. Sayr. Suar. Fill. Bonac. Dicast. n. 134. quia tuum prohibita est administratio & receptio Sacramentorum, nisi in casibus à Jure exceptis, Matrimonium autem est Sacramentum & non excipitur. Econtra ratio Silv. Tol. Avil. Cón. Schiara l. 4. diff. 1. n. 21. & aliorum cum Busenb. & Castrop. p. 4. §. 1. n. 25. est hæc, quia contractus humani politici, quorum nomine venit Matrimonium, tempore interdicti non prohibentur, & generalis prohibitio intelligitur de Sacramentis pure spiritualibus. Utraque sententia est probabilis & tuta, teste Dicast. n. 135. Attamen omitti debere benedictionem publicam docet cum aliis Kugler l. 5. n. 1550. quia est aliquod officium divinum cùm debeat fieri à Sacerdote inter Missarum solennia, quale officium divinum tum prohibetur. Quod Sacramentum Pœnitentiaæ attinet, dixi l. 6. p. 2. n. 1566. Parochum posse illocum administrare illis, qui non sunt specialiter interdicti, nec fuerunt causa interdicti.

§. 3. Sepulturam ecclesiasticam concedi posse in solennibus Festivitatibus, de quibus antea dictum est, docent S. Anton. Nav. & alii cum Dicast. n. 192. quia in illis festis possemus communicare in sacris cum illis vivis, ergo etiam cum illis mortuis: sed probabilitas contradicunt alii cum Corarr. Suar. Cón. Castrop. p. 4. §. 3. quia sepulturae est specialis poena ultra privationem divinorum Officiorum. Et in loco interdicto nequidem illi possunt sepeliri, qui interdicti non sunt, imò nec infantes aut amentes, quia locus non debet tali usui sacro posse servire, Suar. Dicast. n. 183. 193. E contra qui deceperunt in loco interdicto, si non sint personaliter interdicti, transferri possunt ad locum sacrum non interdictum,

Dicast.

Dicast. n. 186. qui addit n. 196. in interdicto personali communitatis posse infantes & amentes sepeliri in loco sacro non interdicto, quia illi ob defectum rationis nequidem cum communitate erant capaces interdicti. Imò in loco non interdicto licet sepeliri interdictum non personaliter sed generaliter tantum docent Suar. Dicast. n. 200. & alii, quia per Conc. Constant. licitum est cum illo communicare. Qui verò in fine vita dedit signa pœnitentiae respectu interdicti, potest defunctus absolvī & loco sacro sepeliri, communis cum Dicast. n. 207.

422. §. 4. Clerici violantes interdictum personale aut locale incurront suspensionem ab officio, Pignat. tom. 10. conf. 1. contra Castrop. p. 6. n. 4. Putantque Con. Bonac. Sayr. esse sententiam tantum ferendam, Suar. putat esse suspensionem ab officio latam, sed ferendam à Beneficio: Laym. addit etiam à Jurisdictione, uti refert Pignat. n. 6. sed de hoc vide Castrop. p. 4. §. 5. n. 1. & Dicast. à n. 230. Celebrans verò in loco interdicto fit irregularis, Cap. Is, qui, De sent. excomm. in 6. Castrop. p. 6. n. 1. Dicast. n. 238. Et idem est, si quis violet interdictum personale, etiam occulte, Suar. Pignat. n. 7. Quod Dicast. n. 235. & aliud stringunt ad exercitium Ordinis sacri.

423. §. 5. Dixi I. 4. n. 779. interdictum personaliter, etiam occultum, esse inhabilem ad omne Beneficium ecclesiasticum. An autem & quomodo communicans cum interdicto, videri potest Dicast. à n. 257.